

280073

ANUL XXII. (Seria 2)

Luni, 15/2 Septevre 1902.

Nr. 18.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st n.
în Arad. Calea Archiduc Josif 7.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Stan Urzică.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an . . . . . 6 coroane.
Pe jum. de an: . . . . . 3 coroane.

Societatea de circ român (odinioară . . . pentru
fond de teatru român) din Brasso.*)

Grand cirque national-romain

Directeur et maître de cirque: **Mr. Volcano.**
Reprezentații brilante în fiecare sară în „Casa națională“.

PROGRAM:

I.

Partie grandieuse în călărie mai înaltă pe doi
cai d'odată. Voltigiări și saltomortale în aer și prin
nisipul arenei cu o măiestrie nemaivăzută, ezeccută de
de sveltul artist — **Don Virgilio.**

II.

Prestațiuni amezătoare la trapez și pe sîrmă de-
butate de artistul atlet **Don Goldissimo.**

III.

Omul serpentin. Atletică escvizită produsă prin
Mister Buneayros.

IV.

Intermezzo hazliu, prin debutul celor doi clowni
muzicali: signori **Arsenilli** și **Saftogrosso** cu următo-
rul program:

1. **Il troca(de)ro**: duo sițonic ezeccutat de ambii pe pa-
hare de cristal.

2. **O Leonore rabblata**, ezecc. pe pahare de bere de **Saf-
togrosso.**

*) O curiozitate din 1905. Apropos la detragerea
concesimilor pentru teatrele germane, dela 1 ianua-
rie 1904.

3. **Duo misterioso** di San Nicola } ambii.
4. **Duo umoristico** di Broscopole } ambii.

— 10 minute pauză. —

În pauză clownii vor delecta publicul. În special
dumner **Augustin** va produce mult haz, îmbrăcat ca
călugăr, făcând pelegrinagiū, călare pe un măgar, la
mănăstire, iar **Don Cornelio di Conovi**, cel dintîi pân-
glicar român, va scoate mereu la panglică, pe cari le
va oferi damelor de față.

Partea a doua.

I.

Partie mare de călărit ezeccută de **Don Aurico**
dela Esplanada y Mureșo. Stil medieval à la Don Qui-
chotte. **Don Aurico** în asalturile sale va străpunge cu
o suliță ruginită toate zierele românești. Partia se va
sfîrși cu foc bengalic, în care apare „Gazeta de Tran-
silvania“ în mărime supranaturală ca apoteoză ziaristică.

II.

Luptă titanică saū trînteală națională între **Niță**
Romanu și atletul academic **Paulus Budinsky.** Durează
20 minute. (Premiu: o gramatică maghiară.)

III.

Curiosum secesionist.

O copilă de țîță de 6 luni (româncă de naștere)
va cîli perfect un articoi prim din „Függ. Magyarország“.

IV.

Mare pantomimă: „**Din tainele vieții.**“ Eze-
ccută de **Signorina Margheritta** și **Mășter Wilson** și în-
treaga trupă artistică.

8/10 72-2003

V.

Piesă de Reclam !

„Sum român“ solo ezeccutat pe **toba mare** de
Ali Ben Cicîo-fî Paşa.

*

NB. Caii poartă toţi nume ungureşti, programele sînt şi în limba maghiară. P. T. publicul poate strîga „éljen“ sau „abeczug“ după voie, deci nu este temere de periclitarea fondului.

Direcţiunea

fondului de circ român. ((odinioară fond
de teatru).

Doina.

— Parodie. —

Dela Nistru pân' la Tisa
Tot Românul plînsu-mi-s'a.
Eminescu.

Din Bihor pînă la Tisa
Tot Mangristul plînsu-mi-s'a,
Că nu mai poate străbate
De-a Hamşiştilor păcate.
Din Braşov şi pân la mare
Vin Trocarii de-a călare ;
Dela mare la Sibiū
Bucină ca din pustii ;
Din Arad la Budapesta
A implut Beleş cu vestea
Şi străinul te tot paşte
De nu te mai poţi cunoaşte.
Sus la munte, jos pe cale
Şi-au făcut duşmanii vale.
Din Lippa la Cimişoara
Căraie Paşa ca cioara :
— Vai de biet Hamsist săracul,
Înapoi tot dă ca racul.
Nici îi merge, nici se'ndeamnă,
Vlădicia nu-î ca'n palmă,
Nici e vara vara lui,
Sărăcuţ de capul lui !
Dela sat pân la oraş
Stringe la minciuni Măglaş,
Şi le-aruncă printre noi
Călca-l'ar zece nevoi !
Plîng şi păsările toate
De jalea voastră, Nepoate ;

Numai umbra spinului
Î-a rămas Hamsistului.
Îşi desbracă elica sînul,
Pişta, ce dă pe Românul,
De ruşine se tot pleacă,
Că cinstea merelu îi seacă, --
Sărac în ţară săracă ! --
Cine-au îndrăgit streinii
Mânca-i-ar inima câni,
Mânca-i-ar căsa pustia
Şi viţa nemernicia.
Vasile Măria Ta,
Tu 'n Orade nu mai sta !
Lasă consistorului,
Să dea sfat norodului,
Lasă grija sfinţilor
În sama părinţilor.
Clopotele să le tragă :
Ziua 'ntreagă, noaptea 'ntreagă . . .
Că sa 'ndurat Dumnezeu
Să ne vi-i, Tu, Archireu !
Tu te 'nalţă p'un moment,
Să-Ţi auz vocea sunând
Şi poporul adunând.
De-î striga numai odată,
Ţi-a veni naţia toată ;
De-î striga de două ori
ÎŢi vin codri'n ajutor ;
De-î suna a treia oară
ToŢi Hamşiştii o să piară,
Din hotare în hotare :
— Îndrăgi-i-ar cioarele
Şi — croncănitoarele.

N.

Dela Sibiū.

Nainte de a se pune peatra fundamentală a catedralei, onoraŢiorii din oraş s'au subscris pe o hârtie care s'a închis în „peatra unghiulară.“

După mitropolitul, imediat a subscris d. P. Cosma, care a crezut (urmând unei slăbiciuni omeneşti atât de generale) să-şi facă o întreagă biografie sub semnătură, ca peste sute de ani, când poate se va scormoni la temelie, să se ştie cine a fost P. Cosma (ca şi când istoria

culturii nu s'ar fi îngrijit de asta.) A scris adică: „fost deputat dietal, actual director al Albinei, membru în consistorul arhidiececesan și mitropolitan, deputat în Sinod și Congres“ și mai știe Domnul câte.

Se șfiau oamenii să subserie alături, căci cine să mai aibă atâtea titluri! Numai Viky (Tordășan) nu s'a încurcat, ci ca să dovedească și posterității, că sunt și alții cu merite, puse sub semnătura: „fost deputat în Congres, actual președinte al meșterilor, secretar la Agricola, președinte și fondator al Societății de înmormântare, deputat în Sinod, oficial în Consistor“ . . .

Deosebirea e, că până ce alții încassează după un singur titlu mai mult de cât Viky după toate în zece ani - - fără a se rupe cu lucrul, bietul Viky aleargă și rupe ghetete fără ca în schimb să aibă altă resplată de cât cea care-i vor oferi-o membrii societății al cărei fondator este.

Și întreba cineva:

Oare Mețianu de ce a scris simplu mitropolit și nu și-a înșirat toate titlurile?

— Fiind-că atunci trebuia să înceapă: „fost arendator de regaliu“ și-i e teamă ca nu cumva să se creadă că a fost cărciumar . . .

— Dar Cosma de ce nu și-a pus titlurile cele mai glorioase? întreba un altul.

— Cărți titluri?

— Fondator al „Concordiei“ și otelier la Călimănești!

— Pentru-că nu-i place să i se amintească măcar de „Concordia“, ear cât despre otel, Doamne ferește: să n'ajungă la același rezultat!

Diaconovich, dacă era să-și înșire titlurile trebuia să serie: „fost redactor la „Egyet-értés“, cioclu al „Viitorului“, al revistei „Romänische Revue“ și al „Dreptății“, fost secretar la Albina, actual redactor al „Revistei Economice“ (care-i pe doagă de moarte), inventator al lui Berni Detre, agent de asigurare, secretar al Asociațiunei, întreprinzător

al Enciclopediei, șef-bucătar la restaurantul din Călimănești, masseur (tot acolo), întreprinzător de tot și toate“ . . .

Și desgropându-se vre-o dată, peste veacuri, pergamentul cu pricina, iată că urmașii nostri ar fi ispitiți a crede, că în veacul XX cel mai celebru român a fost — Diaconovich, căci el avea titluri mai multe și după toate a tras leafă grasă.

O idee mântuitoare.

Domnul Vezure numai până la 10 clasuri a căpătat dela inbita sa soție „Urlaub“.

Dar, știți, între păhare și prfetini vremea trece ca în sbor, și când d-lui Vezure îi veni gândul, că zen ar fi vremea să meargă acasă, trecuse deja binișor de miezul nopții.

Sosind acasă urcă treptile tiptil-tiptil, nădăduind că doară-doară va putea intra fără să-l auză nevasta, . . . O, nădejă frumoasă, vis dulce!

— Acuma's 10 clasuri? — se răstește către el nevasta, trezită din somn.

— Dar câte să fie, draga mea? — încearcă d-l Vezure s'o împace, când în aceeași clipă, clasornicul din părete bate 1.

— Așa?! Zici că's 10 clasuri și clasornicul bate 1?

— Bine, draguță, — îi răspunde d-l Vezure instinctiv — dar nu vei aștepta doară să bată și 0 (zero)?

În birt.

— Băiete, o sticlă de vin!

— Poate, vin à la Eminescu?

— À la Eminescu? De ce l'ați botezat așa? Poate Eminescu vinul ăsta îl bea cu mai mare drag?

— Nu, căci nici nu l'a cunoscut. Dar dacă l'ar fi cunoscut, numai din ăsta ar fi beut.

TANDA și MANDA

— Auzit-ai treaba ai mai nouă?

— Ce treabă?

— D'apoi, știi declarația din „Tribuna“ a scodentului învețat *Aurel Ciato*, la cele zise de domnul părinte.

— Nu eă. D'apoi ce spune în declarația aia?

— Multe de toate! Ci că cel care a spus că el ar fi plagiat conferența sa „*Spre Ideal*“ după **paragraful întâi al cărții profesorului Kuncz** e un calumniator îndrăzneț, care merită profundul său dispreț, o lăpădătură a societății și câte și mai câte.

— Grele vorbe! Și dovedește cumva că n'a plagiat-o din *paragraful I*?

— Cum nu! Ne dovedește negru pe alb, că n'a putut-o plagia din *paragraful I*, că a susținea asta e o mincună, pentru-că el a plagiat-o din *paragraful — II și III*.

— Învețat băiat! Dumnezeu să-l ție.

*

— Auzit-ai deja vecine?

— Ce, vecine?

— Scodentul *Ciato* ci-că vrea să scrie o altă conferență originală: „*Filosofia dreptului*.“

— Mi-am găndit-o, că așa va fi.

— De unde, vecine?

— D'apoi săptămîna trecută și-a imprumutat dela *Hariton* al meu cartea profesorului *Werner* despre „*Filosofia dreptului*“.

— Să-i ajute cel de sus!

Cugetări.

Când *Magyar Szó* descopere vre-o nouă mișcare „valahă“, — să știi că „domni“ iarăși aă furat pe undeva.

*

Când ar ajunge câți-va „tineri cinstiți“ — vorba lui *Alcoolosan* — stăpâni pe pivnița mănăstirii *Bodrogului*, — să știi că *Egumenul* s'ar îmbolnăvi, fiind nevoit să bea apă.

*

Când vezi un „domnișor“ plim bându-se noaptea în compania unor burgheze de ordinul servitorese prin „*Rác-z-város*“, — să știi că ai a face cu un june funcționar de bancă.

*

Când *Beleş János* îi face vizită lui *Nache*, la Consistor, să știi că are să-l urmeze și *Truția*.

Oarepentruce?

Jurământ, nu glumă.

— Și de, domnule *Blau*, te-ai lăsat dară de cărți?

— Lăsat zeu!

— Ași! D-ta care ședeai cu zilele întregi la masa verde! Fugi, nu me speria!

— Cum, nu me crezi? Să-ți spun o vorbă: Bata-l Dumnezeu pe ăla, sacă-i ochii celui, care-mă va mai vedea la masa verde.

Servitoarele de azi.

— Safto! Dar ce-i asta? De ce nu-ți vezi de treabă?

— Îndată, doamnă. Vreați să sfișese numai capitolul ăsta! Tocmai acum au ajuns să-și dea sărutarea dinții.

Reversul monedei.

— Nu, domnule, n'ai drept! Omul se naște poet! Știi cum zice latinul: „*Poeta non fit, sed nascitur!*“

Băiat fercheș. Cu păr lung, țivicheri pe nas, haine, croitura moda din urmă, lanț greu de aur, creeri ușori, vrea să reformeze poezia română . . .

— O, domnule, ce ți-au greșit sormanii d-tale părinți că vreai să pui toată vina pe ei?

* * *

— Merci, domnule, pentru poeziile lui Eminescu!

Fetiță de român din garda celor cu „totul pentru națiune.“ Tot al treilea cuvânt e „național“. Trebuie să cultivăm literatura „națională“, arta „națională“, industria „națională“, să deșteptăm în popor iubirea către scriitorii sei „naționali“. . .

— Mi-au plăcut foarte mult. *D-ta le-ai scris?*

* * *

— Al naibii să fie dobitocul ăla de croitor! D . . . să-l iee! . . .

Și încă un chil de injurătură. Lucru mare: croitorul îi călcăse în pantaloni o dungă rea . . . Cum să meargă așa la biserică? Ce-o să zică fetele . . .! căci

pentru asta merge doară la biserică! Să-i conturbe pe ceilalți în evlavie lor — prefăcută.

— Lasă frate, nu te supăra! Nici în biserică n'ai fi făcut mai multe — păcate.

* * *

— Jos cu formele! Esența, domnilor, esența! Să vedeți volumul meu ce-o să apară în curînd! Hărtia cea mai rea din lume! Să vedem ce-o să zică apoi critica!

Politician. Își închipuie că luptă în contra politicei de fraze, și e cel dintîi frazeolog. Vorbe fără înțeles, discursuri fără rost . . . adunate într'un volum!

— De, domnule, ce să zică? *Pağubă de hărtie.*

Chloroform.

Răspuns neașteptat.

— Nu-ți poți închipui, dragă domnișoară, cât de fericit m'ași simți să pot muri la picioarele D-tale.

— Dar încă eu!

N i a g a r a.

— Soacră dragă, soacră dragă.

— Ce-i, dragă ginere?

— Te rog, fi bună și tacă o clipă. Ași voi să auz și eu apele căzînd.

Vecinii mei.

Tot ascult povești de-aseară;
 Azi în lac e tîrg de țară.
 Dracul să vă ducă broaște!
 Una par'că mă cunoaște.
 „Culcă-te, culcă-te, vecine,
 Ce drac e, ce drac e cu tine?
 Urechia, urechia te doare, vecine?“
 Un broscoiu se năcăjește,
 Pe copii ți-î dăscălește:
 „Hai Toderică cu sacul.
 Iată-l, că trece colacul“.
 — Ung, mânc . . . — Repede sacul!,
 — Colac, unt . . . — Mânâncî tu pe dracul.“
 Mânâncî tu fasole freată . . .
 Freată, nemestecată, nerumegată . . .!
 — Colac? — Un drac!
 Fasole freată, freată . . .,
 Toată noaptea nu mai gată.
 Tot ascult — și ce să fac,
 Mă încerc să le împac:
 „Colac cu fasole freată . . .“
 Cînt cu broaștele d'odată.
 — Toderică, ducă-te dracul!
 Hai Toderică cu sacul.
 Colac? Un drac!
 Repede trece colacul!
 Nu le'mpacă azi nici dracul.
 Ba-și mai bat chiar joc de mine.
 — „Urechia, urechia vecine?
 Ce drac e, ce drac e cu tine?“
 — Boactărute în dubală
 Fă în țară rînduială,
 Fac răscoală proastă'n țară,
 Contra voastră fac ocară,
 De legi n'au respect prea mare,
 Căci la ori-ce adunare
 Fac alarmă dușmănească.
 Nu e cin'să le opriască
 Chiar în țara ungurească? —
 Andraș bietul sudutește.

Ele nu știu ungurește.
 Pe mine n'ar înțelege,
 Dar mă știu că nu's la lege
 Dacă știu să tot cârtiască
 Măcar dare să plătiască,
 Legea țării s'o cinstiască:
 Ungurește să vorbiască . . .
 Dracul să le împlânziască.

Argo.

Așa da.

— Știi, frate, gimnastica asta într'atîta
 m'a întărit încât azi sint în stare să ridic o
 greutate de 50 chile de 40 de ori după olaltă.
 — Asta-i nimic, mon cher.
 — Cum, nimic?
 — Uite, eu am să-ți-o ridic de 1000 de
 ori după olaltă.
 — De 1000 de ori? Cu neputință!
 — Ei, așa! Înțeleg — într'un an!

Barnum în Abrud.

— Raport special. —

Țin să liniștesc onoratul public că nu e vorba
 de regele reclamei americane, de Barnum cel cu co-
 lecția de oament monstri ei de așa zisul Harry János
 al Românilor, care însoțit de niște figuri ciudate (mă
 mir că nu li-a dus cu el Barnum când a fost prin
 Arad), a sosit în pacinicul nostru oraș. Au sosit într'
 un fel de omnibus și unul dintre ei, tiner cu fața lată
 și nasul cam turtit, chinfa în cât a sculat în picioare
 orașul întreg. Măiestrul său — impresariul cum
 s'ar zice — cerca să-l liniștească, dar mergea greu,
 căci ucenicul cu pricina era tare — tîmâtat.

Au tras cu toții la „domnul publicul“, care
 are o grădină ca u parc, bucătărie bună și vin ve-
 chiu d-la Ighiu. Ear rachiul îl aduce dela Bělgrad.
 Aici erau așteptați d'o cunetrie întreagă: Chirțop din
 Cîmpeni, Sándor din Bucium, Gaurențiu din loc și
 alte rudeni mai puțin ilustre.

Harry Csicsó János începu vorbirea încă dela
 poartă.

Gesticulând, în cât cei ce se adunaseră în uliță
 credeau că l'au apucat aite alea, spuse că vine în
 munți să protesteze împotriva urgiei barbarilor de ti-

rani, cari i-au aprins pînă și i-au demolat casele întocmai ca lui Rațiu în Turda.

„La voi, nepoți ai lui Iancu, am venit să protestez încontra canaliei mizerabile, încontra unghuriștilor mișei, a calomniatorilor dela „Tribuna Poporului“ și a „Gurii Satului,“ cari nu vor să recunoască meritele mele neperitoare ci mă trătează par că n'aș fi din sânge curat românesc, ci ca pe un reclamațiu ordinar, secătură de cea mai meschină specie. Șandore, tu nu te revolți, nu protestezi?! . . .

Sándor, un moț timid și blând, dete din cap, dar nu se prea vedea că e convins tare.

D-l „publicul“ își puse atunci ochelarii pe formidabilul său nas și întrebă:

„Da ce s'a întâmplat, frate HARRY?“ . . .

„Ce să se întâmple? Eată, nici acum nu sunt membru în direcție la banca aradană. Clienții vin rar și familia crește . . . Ș'am ținut vorbire, ca Europa să mai amintească despre bietul Iancu, că l'a uitat, și mișei ș'au bătut joc de mine.“

„Las că-i învăț eu.“ — strigă Chirțop.

„Nu vă pripitiți, nu vă pripitiți“, zise Gaurențiu. „Să fim obiectivi.“

„No, dar placă-vé înlăuntru, că tocmai am pus la răcitoare o păretye. Până la cină mai putyem bia una“, — zise Sfirlea, „gazda cășii“ . . .

Și HARRY dându-se și el jos, își presentă compania.

— Asta-i Ierca Alcoolșanu, cântăreț pe glas 4, scriitor bun când nu-i cu capul plin.

Cel recomandat se închină într'una, însă dela genunchi.

— Da ce, te dor ochii? întrebă Sfirlea . . . Ori vr'o dat băutura proastă în Bělgrad?

Ierca nu știa însă de cât să — sughițe.

— Asta-i Mănuilă Călimar, colaborator la toate foile partidei noastre, adică la Controla, Tribuna, Activitatea și Fules Bagoly.

— Drept să spun, mi-e cam sete, că sticla cu vin nici cu forța n'am putut-o lua pe drum dela Ierca, — zise cel recomandat.

— Domnia lui e Fusc Cuș, de nație calvină, însă de legea unită.

— Mă rog o mașină, că mi s-o stîns virginia, zise cel presintat, un omuleț jigărit și spân.

— Cât despre ceilalți tovarăși de luptă — zise HARRY — cu ajutorul cărora vreau să reformez lumea asta românească, păcătoasă, în cât ori-ce ștreber se crede conducător: Bendő n'a putut să vină, fiindcă l'au îmbulzit procesele; ear Flaszter e dus la manevre . . . Sufletește fusă sunt aici, căci ei aderă la ori ce-oiu propune eu ori Mănuilă.

— Și cam ce ai dgye gând să propunyezi, frate HARRY. Ceva prea pă radical styi că io nu pot să primesc, că dau dgye potcă cu înaltul ministerium.

— N'ai grije. zice HARRY, ceea-ce vreau ieu nu poate să displacă guvernului. Vreau să-i prăpădesc pe mizerabili dela Arad, care deși se zic naționalști, în cu Mangra și nu cu Hamsea.

— Tulai Doamnye, esclamă Sándor.

— Mizerabili, îngână Chirțop.

— D'apoi cum să-i prăpăgyești, că tu ești singur și ei mulți, ear noi gye aicea nu ne putem amesteca în afacerile d'acolo.

— Larifari, vă puteți. Ei n'au sărit să apere pe Iancu, ear voi ca nepoți respective urmași ai marelui erou, av-ți chiar datorie să protestați.

— Da binye, fratye HARRY, io nu mis moț dgye felul feliului, ci mis dela Bělgrad. Și nici ortaciți tei nu arată să fie viță de moț. N'are înțales să ne amestecăm, că Moții nu nyi-or dat nici un mandat.

— Asta-i cam așa, zise Gaurențiu. Nici io nu-s moț. Da HARRY și mai puțin.

— Care va să zică nu vreți să mântuiți cinstea națională?

— Da bine, cere cinstea națională să te cerți tu cu toți? — întreabă Sándor.

— Tac! din gură, că tu nu pricepi politica, îi replică HARRY.

— Da mai dă-o zmaului de politică, că numai prin ea ajungi de nimică și-ți cheltuești ce-au strâns alții.

— Mă rog, mă rog, conducători ca HARRY trebuie să cheltuiască, zice Mănuilă.

— Da, ca să îndoape pe câți trași împinși toți.. zise Sándor.

— Mă rog, noi nu suntem trași împinși, ci oameni cu puseciune. Io mis jurist absolut de zece ani? zise Fusc Cuș.

— Noa, că se și vede că numai cu carte te-ai hrănit, ca și-s ca ceara urechile.

— De fumul cel mult; i-am spus să nu tragă virginia, zice Ierca.

— Placă-vé la masă, — se aude un glas de femeie.

Și discuția se curmă. Lui Mănuilă îi strălucesc ochii.

(Discuția ce a urmat după masă. — în numărul viitor.)

Poșta redacției.

„Tribuna“ Sibii. Înțelegem pe deplin simpatia lui Samurache pentru Alcoolșan! — Mai o halbă! Prosit!!

P R O S P E C T.

„Tabelele de părete“ ilustrate cu icoane, în 2 culori, așa că pe fiecare Tabelă „noul sunet“ adică litera nedesvoltată și nefăvătă, este desemnată cu roșu. Întocmite de subșerisul, au apărut în a III-a ediție.

„Seria întrăgă 18 Tabele împreună cu „Metoda de procedere“ costă: 8 Coróne. Pentru orientare On. Public și a On. colegi învățători, constataz, că aceste „Tabele“ sunt recomandate de Ven. Consistoriu din Arad, pentru școlile populare din diocesa, și apreteiate de On. „Academia Română“, prin următoarea scrisoare, ce lasă să urmeze:

„Academia Română.“

București 1897. Februarie 26.

Nr. 8586.

Domnule!

Academia Română a primit cu deosebită plăcere exemplarele din a doua ediție a „Tabelor pentru școlile populare“ întocmite de Domnia Voastră. Lucrarea ce ați făcut este vrednică de toată lauda. Ea corespunde unei necesități reale și va aduce mari foloase.

Vă exprimăm deci în numele Academiei mulțămirea noastră pentru trimiterea seriei complete a acelor „Tabele“ pentru biblioteca sa și Vă rugăm să primiți încredințarea distinselor noastre considerații. -- (Subscriși) Președintele și Secretariul General.

Seria tuturor seriilor mele.

1. Micul Abcedar 18 tabele de părete	8 Coróne.	12. Istoria naturală' ediția VI.	40 fil.
2. " " P. I. ediția IX. p. I. an	40 fil.	13. Geografia P. I. ediția IV. (cl. III și IV.)	40 "
3. " " P. II. " V. p. II. "	40 "	14. Istoria Ungariei, " II. (cl. IV. și V.)	40 "
4. a Legendar P. III. " V. p. III și IV. an 60 "		15. " Univ. rsală, (clasa VI)	40 "
5. Exerciții intuitive ediția III., p. învățători	60 "	16. Abcedar german român	40 "
6. Metoda de procedere, la Abcedar p. inv.	40 "	17. Istoria R-lor	60 "
7. Limba română (gramatică)	60 "	18. Micul gratulant	60 "
8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.)	40 "	19. Cântările Vitelemului	20 "
9. Socota, P. I. ediția IV.	40 "	20. Invătătura despre banii noi	04 "
10. " P. II. " II.	40 "		
11. Tabelele, măsurile și banii, ediția III.	12 "		

Săpova (B. Lippa)

Ioan Tuducescu.

**Banca generală de asigurare
mutuală**

**„TRANSILVANIA“
ÎN SIBIU.**

Asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de orice fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminul fixate, de zestre și de rente

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele Arad, Bichis, Bihor, Ciănd, Caraș-Severin, Timiș și Torontal ta

Agentura principală din Arad.

Strada Széchenyi Nr. 1. (casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

„MUREȘANUL“

institut de credit și economii, societate pe acții în

MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noiembrie 1897.

Capital social cor. 80.000, în 400 acții de cor. 200.

Acordă: credite personale pe cambii; credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți până la C. 100; și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri de bani spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; car' deponenții primesc după banii depuși până la 2000 5% de la 2000 în sus 6% interese.

Diracțiunea.